

γύρισε προς τὸ μέρος σου καὶ σὲ ρώτησε :

— Γνωρίζεις τὴν κ. Μονέλ ;
Μ' ἐξοτιάζει μετὰ τὰ μεγάλα, ἐκφραστικά, τὰ ὀλοζώντανα μίτια σου κ' εἶπε: ὄχι... Ὁ Ἐρνέστος μὰς γνώρισε τότε καὶ ἡ συζήτηση ἐξακολούθησε... Πόσο ἤμουνα ταραγμένο! Τὰ εἶχα χάσει γὰτο ἀπὸ τὸ βλέμμα σου, σὰν μικρὸ παιδί. Μόλις κατορθώσα νὰ σοῦ μιλήσω μερσιὰ λόγια... Ἦμουνα τρομερὰ ζαλισμένος, σὰν νὰ εἶχα πῆ τὸ πῶ ζαλιστικὸ κρασί...

Αὐτὴ ἦταν ἡ μοιραία στιγμή τῆς γνωριμίας μας. Τὴν ἴδια νύχτα σὲ ξαναεἶδα, ξαναμίλησα. Μοῦ φρονόσουν μετὰ τὴν καλοσύνη. Ἐχορέφα μετὰ κ' ἐμένα στὸς στεφθίλους τοῦ χοροῦ, νόμιζα πὸς ἀναβαίνο στὸν οὐρανό...

Ὁ Ἐρνέστος μὰς κάλεσε ἔπειτα ἀπὸ τὸ χορὸ γιὰ τὴν μεθεπομένη σὲ σπῆτὶ νὰ πῶμεν τὸ αὐτὸ. Ἐγὼνα σιγά—σιγά ἀπ' τοὺς πῶ στενοῦς τοῦ φίλου. Σ' ἐβλέπα συχνά. ΑΓ' ΑΠΗΘΗΚΑΜΕ!...

Τὰ θυμάται ἀγάπη μου; Πόσοι ἀγόνιες, φόβοι, χτυποκάρδια, πότες προποδοῦς, πότες γλυκῆς στιγμῆς!...

Σοῦ ζήτημα νὰ φέρῃς μαζί μου. Δὲν μοῦ ἀρνιήθηκε. Στήριξε διὰς τὴν καρδιά σου καὶ λαχάρωσε σὰν σκέφτηκες τὸν Ἐρνέστο. Μοῦ εἶπες νὰ περιμένω. Διάβασα στὴ καρδιά σου καὶ βεβαιώθηκα πὸς δὲν μποροῦσε νὰ ζήσουμε χωρισμένοι ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο... Μοῦ εἶπες :

— Ἀς περιμένουμε λιγάκι...
Νὰ περιμένουμε... Ὡς πότε διουσι;...
Λιάνα... Λιάνα... Γιατί διασάξες; Γιατί παραινεῖς ἐσά; τὴν ἀγάπια καὶ τὸν δῶ μου ;
Ἄχ! τί ἀγάπια που παροῦν ἡ φωνή !
Καρτεροῦ τὸ δελτινὸ μετὰ τὸ βασανιστικὴ ἀνυπομονησία τοῦ αἰσθάνθησε ποτε ἀνθρώπου.

Ἀνυπομονὸ νὰ σὲ δῶ, νὰ σὲ σφίξω στὴν ἀγκαλιά μου, νὰ σοῦ μιλήσω γιὰ τὴν ἀγάπια μας, ν' ἀκούσω τὴ φωνή σου στ' αὐτὰ μουγλυκὰ σὰν κελιάδιμα πουλιού, σὰν μακρινὴ μελωδία...

Ἄν ποτε πέσει στὰ χέρια σου τὸ ἡμερολόγιο αὐτό, θὰ καταλάβῃς. Λιάνα, πόσο σ' ἀγάπησα, πόσο ὑπέφερα γιὰ σένα...

Ἰανουαρίου 16.

(Ἀπ' τὸ ἡμερολόγιο τῆς Λιάνας Σαβάζ.)
Ἀνάμνηση τὸ πρωτ-Βασίτικα.

Δὲν ξέρω τί θὰ συμβῇ.
Ἀνοίγοι τὸ ἡμερολόγιο μου νὰ γράψω τίς ὀλίγες αὐτὲς λέξεις ἐνὸς ἡ καρδιά μου τρέμει...

Εἶδα γιὰ μιὰ στιγμή τὸν Ἐρνέστο. Μοῦ φένησε πολὺ σιωθηπὸς. Εἶχε μιὰ παρξέννη ἀφηρημάδα, γὰτι τὸ ἀσυνήθιστο στὴ φωνή του, στὸ φέροσμο του...

Μόλις μ' ἀντίκρισε ταράχτηκε, μὰ φρόντισε νὰ συγκρατηθῇ.

Μὲ φωνή τοῦ μιάταια προσπαθοῦσε νὰ τὴν ζάνη ἤσση μ' ἐρώτησε:

— Πὸς λέρασε τὴ νύχτα ἀγάπια μου ; Ἄσγησε νὰ κοιμηθῇ. Εἶδα φῶς στὴ ζάμαρά σου...
Ταράχτηκε λίγο.

—Ναί, ἐδιάβασα λίγο πρὶν κοιμηθῶ, τοῦ ἀπάντησα.
Λιάνα... ξανάπε καὶ σταμάτησε. Ἐπειτα σὰν νὰ ἔγαινε ἀποτόμος γύρισε τοῦ ἑαυτοῦ του συνέμσε:

— Λιάνα ἦθελα νὰ μιλήσουμε λιγάκι.
— Τώρα;
— Ὁχι, ἀγάπια μου, κατόπιν σταν πάρηξ τὸ γάλα σου. Θέλει;
— Μ' ἐρωτάς, Ἐρνέστε;
— Μήπως δὲν ἔχεις κέφι σήμερα;
— Κάθε ἄλλο...

— Ἄν δὲν ἔχεις διάθεσι τὸ ἀναβάλλουμε γιὰ τ' ἀπόγευμα.
Τὸ ἀπόγευμα; Θυμῆθηκα τὸ ραντεβού μου μετὰ τὸν Ζάζ κ' ἐσπευσα νὰ πῶ:

— Ὁχι, ὄχι, καλύτερα τώρα τὸ πρωτ.
— Ὅπως θέλεις μεροῦλα μου...
— Ὑστερα χοοῖς νὰ πῇ ἄλλη λέξι πειά, με φίλησε καὶ τραβῆξε γιὰ τὴ βιβλιοθήκη του.

Τί θέλει νὰ μοῦ πῇ τάχα, Θεέ μου; Νοκώθω τρομερὴ ἀγωνία...
Νὰ ἔμαθε τίποτε;
Ζάζ: !... Γλυκέ μου !... Ἄν ἤξευρες πόσο ὑποφέρω !...

Ἰανουαρίου 16. - Πρωτ

(Ἀπ' τὸ ἡμερολόγιο τοῦ Ἐρνέστου Σαβάζ)
Εἶμαι ἀπορασιασμένος νὰ τῆς μιλήσω καὶ ὅμως αἰσθάνουμαι τὴν ἀγωνία τοῦ ἀνθρώπου που πρόκειται νὰ τὸν κατατομήσουν.

Σὲ λίγα λεπτά, σὲ μὴν ὅρα θὰ βρεθοῦμε ὁ ἕνας μερσιὰ στὸν ἄλλο.
Τί θὰ τῆς πῶ;
Πὸς θ' ἀρξίσω;

Τὸ κεφάλι μου ζαλίζεται, ἡ σκέψι μοῦ σταματᾷ...

(Ἀζολουθεῖ)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ Μ. ΑΝΔΡΩΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΜΟΛΙΕΡΟΥ

Ἔ... μὴ «κατὰ φαντασίαν ἀπατηθεὶς σύζυγος». Λογικὴ κα'... γαυρίσαστε. —Θαλαμηπέλος καὶ ἀριστοκράτης. —Μία ἀπάντησις τοῦ Κοντέ. —Ἀποτελέσματα πειράγματος. Ἡ ἐκδίξις τοῦ Δουκό. κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ἔ... Ὄταν εἶδικο «Ὁ κατὰ φαντασίαν ἀπατηθεὶς σύζυγος» τοῦ Μολιέρου, κάποιος Παρισινὸς ἀστὸς γνωστὸς ὡς.. ἐπανελλημμένος ἀπατηθεὶς σύζυγος, φαντασθεὶς ὅτι ὁ Μολιέρου, εἶχε πάρει αὐτὸν ὡς πρότυπον γιὰ τὸν ἥρωα τῆς κωμωδίας του, ἐπῆγε καὶ τοῦ ἐξέθεσε δριμύτατα παραπάνω.

— Νομίζετε τοῦ εἶπε σὸ τέλος, ὀργισμένος, ὅτι ἕνας θεατρίνος σὰν κ' ἐσὰς θὰ μπορέση ἀτιμω ἡεὶ νὰ με κἀνη ρεζιλί σὸ θεάτρο ;...

— Ἀπατάσθε εἶλε μου, τοῦ ἀπήντησεν ἡρεμος ὁ μέγας κωμωδιογράφος. Ρωτήστε τὴ γυναῖκα σας... θὰ ὀητε που καὶ αὐτὴ θὰ σας πῇ ὅτι ἐὰν ἦθελα νὰ παροισάσω ἐσὰς, καθὼς λέτε, σὸ ἐργο μου, θὰ ἐφ'ὀντίξα νὰ βγάλω ἀπὸ τὸν τίτλο τίς λέξεις... «κατὰ φαντασίαν»!

***

Ὁ Μολιέρου, ὡς ἦταν πολὺ φίλος τοῦ Βοκρουά, τοῦ περιφημότερου δικηγόρου μὲ καὶ τοῦ πῶ διάσημου... «φωνακλά» τῆς ἐποχῆς του.

Μιὰ μέρα που τοὺς εἶχε προσκαλέση ὁ Μπουαλώ νὰ γευματίσουν σπῆττι του, μόλις ἐκά'ησαν σὸ τρα-ἔξ, ὁ κωμωδιογράφος καὶ ὁ δικηγόρος ἀρχισαν νὰ τσα ὄνον-αι γιὰ κάποιον ζήτημα. Ἀπο λόγο σὲ λόγο ἐφθασαν στὶς ἀντεγκλήσεις, καὶ ὁ Βοκρουά ἀρχισε νὰ ὑπερασπίη τις ἀπόψεις τ ν... οὐρλιάζοντας, κυριολεκτικῶς.

Ὁ Μολιέρου τότε γυρίζοντας σὸν Μπουαλώ εἶπε :

— ... Ὅπου ἀποδεικνύεται, φίλε μου, ὅτι ὅταν ἡ λογικὴ θελήση νὰ τὰ βάλῃ μετὰ... γαυρίσματα, μοιραῖος; θὰ νικηθῇ!

***

Ἔ... Ὄταν ὁ Μολιέρου πέθανε, πολλοὶ ποιητὰ ἐφιλοτιμήθησαν ν: τοῦ ἀφιερῶσουν διαφορὰ ἐπικιθδα τετράστιχα. Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς ἐτόιμισε ἕνα τέτοιο ἐπὶ τύμβω, ἀτεχνὸ ὅμως καὶ γεμῖτο ἀνοησίες, καὶ τὸ ἐπῆγε σὸ πρῆγκηπα ντε Κοντέ, που συμπαθοῦσε πολὺ τὸν μεγάλο συγγρ'φία.

Μόλις ὁ Κοντέ ἐρ ἔχε μιὰ ματιὰ σὸ ἀνόητο τετράστιχο, ἐγύρισε σὸν ποιητὴ καὶ τοῦ εἶπε αὐστηρί: — Μὲ κανετε νὰ λυποῦμαι που δὲν πεθάνατε οεὶς γιὰ νὰ ἐτοιμάση ὁ Μολιέρου τὸ δικὸ σας ἐπιτύμβιο... Ἔθ ἦταν τό... χιουμοριστικότερο τῶν ἐργων του!

***

Ἔ... Ὁ Μολιέρου ἐσατύριζε μετὰ τὸ καυστικὸ πνεῦμα, στὰ ἔργα του, διάφορα πρόσωπα ἀδιαφορώντας γιὰ τ ν κοινωνικὴ τους θέση. Πολλὲς φορεὶς ὅμως, ὅταν κυριας πείραζε κινεῖται εὐγενῆ, εὔρισκε τὸν μελλὰ του γιὰ καλὶ. Ἰδοῦ κ'ἕνα παραδειγμα:

Στὸ ἐργο του : «Ἡ κριτικὴ τοῦ Σχολείου τῶν Γυνικῶν» ἐσατύριζε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὸν δούκα ντε Λι Φεϊργ'νιτ. Ὁ δούξ, ὅταν εἶδε τὸ ἐργο, ἐγνε ἔξω φρενὴν καὶ ἀπεφασισε νὰ ἐκδικηθῇ. Τὴν ἐπομ νη, εὔτυχε νὰ συναντήση τὸν Μολιέρου, σὲ κάποιον δ'ἀδρόμο τῶν Ἀνακτορων. Μόλις τὸν εἶδε, χωρὶς νὰ δεῖξη τίποτε, ἐπῆγε πρὸς τὸ μέρος του, καὶ μετὰ μεγάλο ἐνθουσιασμό... τὸν ἀγκάλιασε! Ἦταν τόσο ἀπότομη ἡ κίνησις αὐτὴ που ὁ Μολιέρου δὲν ἐπρόφθασε ν'... προφυλαχθῇ.

Ὁ δούξ, μόλις τὸν ἐσφίξε στὴν ἀγκαλιά του, ἀρχισε νι... τοῦ τρίβη τὸ πρὸσωπο μετὰ τὴν δύναμη ἐπ'ἰνω στὶ κουμπιὰ τῆς στολῆς του, ὥστε .ε. λίγο τὸν εἶχε κατ ματώσει...

Κ' ἔτσι τὸν ἐκδικήθηκε μετὰ τὸ παραπάνω !...

Ἔνα βράδι μετὰ φέροσμο χοροῦ...

Καὶ τὸ προσεχὲς φύλλο τοῦ
"ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,"
Πανηγυρικὸν μετὰ 36 σελίδας
Μὲ "Τὸ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΩΝ ΔΕΛΑ, Γραμμένο ἀπὸ
δέκα γνωστοὺς λογίους μας.
'Ἀληθινὴ ἐκπλήξις ἀλλὰ καὶ ἐξαιρετικὴ
ἀπόλαυσις.